

Η Επιχειρησιακή Ασφάλεια (OpSec) και η Κουλτούρα Ασφάλειας (Security Culture) είναι δύο όροι που έχουν παρόμοιες αλλά διακριτές έννοιες και απαιτούνται και οι δύο για μια αναρχική πρακτική ασφαλείας ενάντια της καταστολής.

No Trace Project / No trace, no case. A collection of tools to help anarchists and other rebels **understand** the capabilities of their enemies, **undermine** surveillance efforts, and ultimately **act** without getting caught.

Depending on your context, possession of certain documents may be criminalized or attract unwanted attention. Be careful about what zines you print and where you store them.

Μια Βάση για να Σταθείς

Διακρίνοντας την Επιχειρησιακή Ασφάλεια (OpSec) και τη Κουλτούρα Ασφάλειας (Security Culture)

Μερικές φορές συναφείς όροι γίνονται συνώνυμοι, και κάποιες φορές αυτό είναι αποδεκτό. Στην αγγλική υπάρχουν πολλά παραδείγματα, όπως τα «amazing» και «awesome»—λίγοι καταλαβαίνουν τη διαφορά μεταξύ αυτών των λέξεων.

Ωστόσο κάποιες φορές, επιτρέποντας τη διαφορά μεταξύ όρων να χάνεται μας κάνει να χάνουμε και ένα χρήσιμο κομμάτι της έννοιας. Η Επιχειρησιακή Ασφάλεια (OpSec) και η Κουλτούρα Ασφάλειας (Security Culture)¹ είναι δύο όροι που έχουν παρόμοιες αλλά διακριτές έννοιες και απαιτούνται και οι δύο για μια αναρχική πρακτική ασφαλείας ενάντια της καταστολής.

Η επιχειρησιακή ασφάλεια αναφέρεται στις συγκεκριμένες πρακτικές που χρησιμοποιούνται για να αποφευχθεί η σύλληψη για μια συγκεκριμένη ενέργεια. Ορισμένες OpSec πρακτικές περιλαμβάνουν τη χρήση γαντιών και μάσκας, τη χρήση διαφορετικών παπουτσιών, μέτρα για να μην αφήνουμε DNA, μαύρα ρούχα, τη χρήση του Tails για ανώνυμη πρόσβαση στο διαδίκτυο κ.α. Η OpSec είναι στο επίπεδο της ενέργειας ή του σχεδιασμού. Αυτές οι πρακτικές

¹Η Κουλτούρα Ασφάλειας είναι μια σειρά από αξίες, πρακτικές και συνήθειες που αποσκοπούν στη διατήρηση της ασφαλείας και της ανωνυμίας των ατόμων που συμμετέχουν σε μια οργάνωση ή σε μια δράση αντίστασης. Στόχος είναι η προστασία της ιδιωτικής ζωής, η αποφυγή της αναγνώρισης και διασποράς πληροφοριών, καθώς και η πρόληψη της καταστολής από τις αρχές ή αντιπάλους οργάνωσης. Η Κουλτούρα Ασφάλειας είναι αναγκαία για να διατηρηθεί η ασφάλεια και η αποτελεσματικότητα των κινήσεων αντίστασης και αναρχικής δράσης.

μπορούν να διδαχθούν, αλλά στην τελική μόνο τα άτομα που συμμετέχουν σε ένα συγκεκριμένο σχέδιο χρειάζεται να συμφωνήσουν ποιές πρακτικές OrSec θα χρησιμοποιήσουν.

Σύμφωνα με το Confidence. Courage. Connection. Trust:² «Η κουλτούρα ασφάλειας αναφέρεται σε ένα σύνολο πρακτικών που αναπτύχθηκαν για να αξιολογούν κινδύνους, να ελέγχουν τη ροή των πληροφοριών μέσω των δικτύων σας και για να δημιουργούν σταθερές σχέσεις οργάνωσης.» Η κουλτούρα ασφάλειας λαμβάνει χώρα στο επίπεδο της σχέσης ή του δικτύου. Αυτές οι πρακτικές πρέπει να διαδοθούν όσο το δυνατόν περισσότερο για να είναι αποτελεσματικές.

Με μια πρώτη ματιά, η επιχειρησιακή ασφάλεια μπορεί να φαίνεται πιο σημαντική. Το σκεπτικό λέει ότι αν έχουμε τις πρακτικές που χρειαζόμαστε για να είμαστε ασφαλείς, τότε τι σημασία έχει τι κάνουν οι άλλοι στο χώρο; Πολλά αναρχικά είναι (δικαιολογημένα) επιφυλακτικά για τους χώρους και δεν βλέπουν τον εαυτό τους συνδεδεμένο ή ότι μπορούν να βασιστούν σε ανθρώπους με τους οποίους δεν νιώθουν εγγύτητα. Πολλή ενέργεια στον αναρχικό χώρο αφιερώνεται στη τελειοποίηση της επιχειρησιακής ασφάλειας, κάτι που φαίνεται κατάλληλο, μιάς και αν θέλετε να αναλάβετε επιθετική δράση, είναι προτιμότερο να μη σας πιάσουν.

Ωστόσο, η κουλτούρα ασφάλειας είναι επίσης σημαντική, και η καλή επιχειρησιακή ασφάλεια δεν μπορεί

²<https://notrace.how/resources/el/#confidence-courage-connection-trust>

να την αντικαταστήσει. Παρέχει το κοινωνικό πλαίσιο —τη βάση—πάνω στο οποίο βασίζεται όλη μας η δραστηριότητα. Διότι, είτε μας αρέσει είτε όχι, είμαστε όλα ενσωματωμένα σε δίκτυα, και το τίμημα του να αποκοπούμε πλήρως από αυτά είναι υψηλό. Χωρίς μια σταθερή βάση, είναι πολύ δυσκολότερο να δράσουμε με ασφάλεια.

Επιστρέφοντας στο Confidence. Courage. Connection. Trust., οι συγγραφείς γράφουν ότι η κουλτούρα ασφαλείας δε σημαίνει ότι κλεινόμαστε, αλλά ότι βρίσκουμε τρόπους να παραμένουμε με ασφάλεια ανοικτά στο να συνδεόμαστε με άλλους ανθρώπους. Περιλαμβάνει ειλικρινείς συζητήσεις για τον κίνδυνο και τον καθορισμό ορισμένων βασικών κανόνων με ευρύτερα δίκτυα πέρα από τους ανθρώπους με τους οποίους σκοπεύουμε να δράσουμε μαζί. Η κουλτούρα ασφαλείας δεν είναι στατική—δεν είναι απλά ένα σύνολο κανόνων που πρέπει να γνωρίζουν οι άνθρωποι στις «ριζοσπαστικές» υποκουλτούρες. Πρέπει να είναι δυναμική, βασισμένη σε συνεχείς συζητήσεις και στην καλύτερη ανάλυσή των τρεχουσών μοτίβων καταστολής.

Πρακτικές όπως το να εγγυόμαστε ανθρώπους, η χαρτογράφηση δικτύων και ο έλεγχος ιστορικού μπορεί να φαίνονται ως επιχειρησιακή ασφάλεια και μπορεί να αποτελούν σημαντικό μέρος του προγραμματισμού ορισμένων δράσεων, αλλά πηγάζουν από την κουλτούρα ασφαλείας. Η κουλτούρα ασφαλείας ρωτά «τι χρειάζεται για να σε εμπιστευτώ;» Δεν σημαίνει ότι πρέπει να εγγυηθείς για όλους τους ανθρώπους που γνωρίζεις ή ότι δεν κάνεις παρέα με ανθρώπους για

τους οποίους δεν εγγυάσαι, αλλά ότι είσαι σαφής για το ποιούς ανθρώπους εμπιστεύεσαι, και γιατί, και ότι έχεις μηχανισμούς για να μάθεις να εμπιστεύεσαι νέους ανθρώπους με ασφάλεια.

Κανένα σύνολο καλών συνηθειών για το πώς να μιλάτε για δράσεις που συμβαίνουν στην πόλη σας (κουλτούρα ασφαλείας) δε θα σας προστατεύσει αν αφήσετε DNA στο σημείο (επιχειρησιακή ασφάλεια), και καμία ανίχνευση φυσικής παρακολούθησης (επιχειρησιακή ασφάλεια) δεν θα σας προστατεύσει από τον ασφαλίτη που φιλικά έχει προσεγγίσει συγκάτοικό σας για να φτάσει κοντά σε εσάς (κουλτούρα ασφαλείας). Οι πρακτικές της επιχειρησιακής ασφαλείας και της κουλτούρας ασφαλείας είναι διακριτές και η μία δεν αντικαθιστά την άλλη. Αναπτύσσοντας μια πιο λεπτομερή κατανόηση και των δύο πλαισίων μπορούμε να προσπαθήσουμε να κρατηθούμε εμείς και άλλοι άνθρωποι έξω από τη φυλακή ενώ συνεχίζουμε να δημιουργούμε συνδέσεις και να επεκτείνουμε άτυπα δίκτυα συντροφικότητας.